

4) W zakresie inwestycji ze środków zwrotnych wypłaty dokonywane będą w ramach odpowiednich limitów inwestycyjnych w ciężar „rachunku inwestycyjnego — środki zwrotne r. 1951” w Narodowym Banku Polskim.

5) W zakresie inwestycji ze środków własnych wypłaty następować będą w granicach dokonanych wpłat środków, nie powyżej jednak objętych planami inwestycyjnymi odpowiednich limitów inwestycyjnych.

V. Termin wykorzystania środków.

§ 22. Termin wykorzystania środków planu sfinansowania inwestycji na r. 1951 upływa z dniem 31 grudnia 1951 r.

§ 23. Pokrycie faktur i rozliczeń refundacyjnych z tytułu nakładów inwestycyjnych objętych planami inwestycyjnymi na r. 1951, wykonanych rzeczowo do dnia 31 grudnia 1951 r., których zapłata nie zostanie dokonana przez banki finansujące inwestycje w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r. nastąpi:

a) w odniesieniu do faktur i rozliczeń dotyczących takich składników tytułów inwestycyjnych planu inwestycyjnego na r. 1951, które powtarzają się we wniosku inwestycyjnym danego inwestora na r. 1952 — w ciężar limitów inwestycyjnych tych składników z planu inwestycyjnego na r. 1952,

b) w odniesieniu do faktur i rozliczeń refundacyjnych dotyczących takich składników tytułów inwestycyjnych planu inwestycyjnego na r. 1951, które nie powtarzają się we wniosku inwestycyjnym danego inwestora na r. 1952, w ciężar rezerw resortowych na okres realizacji planów inwestycyjnych na r. 1952.

Faktury na dostawy krajowe i rachunki przejściowe mogą być pokrywane wyłącznie w terminie do 15 stycznia 1952 r., rozliczenia zaś refundacyjne za roboty prowadzone systemem gospodarczym — w terminie do 28 lutego 1952 r.

Rachunki ostateczne mogą być pokrywane wyłącznie w terminie czternastotygodniowym od daty ukończenia danej roboty.

Na pokrycie faktur za dostawy importowe nie ustala się granicznego terminu z tym, że ich wystawcy obowiązani są podawać je do inkasa najdalej do dnia 14-stu od otrzymania faktury dostawcy zagranicznego.

§ 24. Z rezerw resortowych na dany okres realizacji planów inwestycyjnych 1952 r. pokrywane będą również faktury i rozliczenia refundacyjne dotyczące inwestycji, wykonanych rzeczowo po dniu 31 grudnia 1951 r., a dotyczących takich składników tytułów inwestycyjnych z planu inwestycyjnego na r. 1951, które jako przewidziane do zakończenia w r. 1951 nie zostały objęte wnioskami inwestycyjnymi odpowiednich inwestorów na r. 1952.

§ 25. Środki finansowe, objęte planem sfinansowania inwestycji na r. 1951, nie wykorzystane do dnia 31 grudnia 1951 r. automatycznie wygasają.

Środki własne inwestorów, zakumulowane na rachunkach środków własnych poszczególnych inwestorów w bankach finansujących inwestycje, a nie wydatkowane w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r., pozostają na tych rachunkach do czasu włączenia ich w przepisany trybie do planu sfinansowania inwestycji na r. 1952 na podstawie uprzedniego włączenia ich do planu inwestycyjnego na r. 1952 lub innej decyzji o ich przeznaczeniu, wydanej przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 26. 1) Banki finansujące inwestycje pobierają jednolitą prowizję przy wypłatach wszystkich rodzajów środków. Ponadto przy wypłatach ze środków zwrotnych banki pobierają odsetki. Wysokość prowizji i odsetek ustalona zostanie zarządzeniem Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2) Minister Finansów ustali w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, warunki spłaty środków zwrotnych.

§ 27. Minister Finansów ustali w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Najwyższą Izbą Kontroli, tryb postępowania aparatu bankowego w zakresie finansowania i bankowej kontroli inwestycji.

§ 28. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1702.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 14 grudnia 1950 r.

w sprawie utworzenia Biura do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi.

§ 1. W celu zapewnienia racjonalnej gospodarki i dystrybucji metalami nieżelaznymi dla potrzeb gospodarki narodowej — tworzy się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Biuro do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi, zwane w dalszym ciągu Biurem.

§ 2. Do zakresu działania Biura należy:

1) opiniowanie bilansów wstępnych metali nieżelaznych;
2) opiniowanie i wstępne zatwierdzanie rocznych planów zaopatrzenia oraz wniosków o dodatkowe przydziały metali nieżelaznych z punktu widzenia właściwego ich zużycia;

3) opiniowanie zamówień specjalnie zastrzeżonych przez Biuro;

4) kontrola zużycia i gospodarki metalami nieżelaznymi zarówno pod względem ilości jak też celowości;

5) ustalanie wytycznych, mających na celu wprowadzenie metali i tworzyw zamiennych, oszczędnych i dostępnych w miejsce metali deficytowych;

6) opracowywanie wniosków ogólnych dotyczących gospodarki metalami nieżelaznymi;

7) zatwierdzanie przedstawionych przez ministerstwa i inne władze naczelną wykazów artykułów, wytwarzanych w sposób masowy i stały, do których wolno będzie zużywać metale nieżelazne.

§ 3. Biuro powierza się:

1) ustalenie do dnia 1 lipca 1951 r. zasadniczych dziedzin produkcji i celów, dla których wolno będzie składać zaopatrzenia i zużywać metale nieżelazne;

2) podanie do wiadomości wszystkich ministerstw oraz biur konstrukcyjnych i biur projektowych zasad, którymi Biuro będzie kierować się przy opiniowaniu celowości zużycia i zastąpienia metali nieżelaznych dla produkcji indywidualnej i specjalnej.

§ 4. Dyrektora Biura powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Dla opracowania poszczególnych zagadnień, wynikających z niniejszej uchwały, Dyrektor Biura może powoływać komisje (zespoły) złożone ze specjalistów i przedstawicieli zainteresowanych resortów i urzędów w ramach swego budżetu.

§ 6. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyznaczy miejsce urzędowania Biura.

§ 7. Szczegółowe zasady organizacji i działalności Biura ustali Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały ulega likwidacji Komisja Gospodarki Metalami Nieżelaznymi przy Zjednoczeniu Metali Nieżelaznych w Katowicach, utworzona zarządzeniem Ministra Przemysłu z dnia 6 lutego 1947 r.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1703.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 30 listopada 1950 r.

w sprawie częściowej zmiany instrukcji z dnia 2 czerwca 1950 r. w sprawie wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe.

§ 1. W § 14 instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 czerwca 1950 r. w sprawie wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr A-76, poz. 885) ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, gdy jednostka przekazująca i jednostka odbierająca są podporządkowane bezpośrednio lub pośrednio temu samemu ministerstwu”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z. E. Szyr